

en periferi med Sverige mere end en kerne med Tyskland.

Det er et andet problem ved Artiz & Zhangs analyse, at den bygger på perioden 1979-95. I denne periode er de fleste EU-lande gået fra meget skiftende valutakurssystemer med meget volatile valutakurser til mere faste valutakurser. Desuden er Tyskland blevet genforenet på et tidspunkt, hvor Tyskland i høj grad bestemte Europas pengepolitik. Disse strukturelle ændringer, som ikke kan ventes i euroen, har givetvis bidraget til en forskellig økonomisk udvikling i landene. Endelig tager analyseperioden ikke højde for den yderligere meget betydelige konvergens, der er sket mellem landene i perioden efter 1995.

Et tredje problem ved Artiz & Zhangs analyse er, at den vurderer landenes samvariation med Tyskland, hvilket ikke er et dækkende - og i perioder endda et misvisende - kriterium. Det er Danmarks fastkurspolitik over for hele euroområdet - ikke kun Tyskland - der skal vurderes, og netop Tysklands genforening i 1991 er specielt kritisk i denne sammenhæng.

Med euroens indførelse og det tættere økonomisk-politiske samarbejde i EU ventes det, at den del af den manglende samvariation mellem landene, der skyldes forskellig eller destabiliserende økonomisk politik, konkurrerende devalueringer og finansiell uro mellem de europæiske valutaer, vil forsvinde. Netop stød forårsaget af forskellig og uhensigtsmæssig og ukoordineret økonomisk politik i EU-landene har været en central årsag til forskelle i den økonomiske udvikling, jf. rapporten »Danmark og euroen«.

Danmarks samhandel med udlandet udgør i dag ca. 40 pct. af BNP og omkring 50 pct. af udenrigshandelen er med eurolandene og ca. 70 pct. med EU-landene. Med etableringen af eurosamarbejdet er det vurderingen, at den danske økonomi vil blive tættere økonomisk integreret med eurolandenes - en tendens der vurderes at blive forstærket, hvis Danmark indfører euroen. Det er derfor vurderingen, at Danmark allerede nu - og i stigende grad fremover - vil »importere« konjunktursvingningerne fra eurolandene. Udenrigshandelen ventes i alle de europæiske lande i stigende grad at ske inden for sektorer og ikke mellem sektorer. Derfor vil Danmark ligesom landene i euroområdet i stigende grad blive ramt af samme type stød. Der

er heller ikke noget, der tyder på, at den danske økonomi reagerer forskelligt fra eurolandene på størsteparten af udefra kommende stød. Endvidere vil det tættere økonomisk-politiske samarbejde i EU trække i retning af færre økonomiske chok i Europa.

Andre analyser, der fokuserer på økonomiernes strukturelle karakteristika, og dermed hvorvidt landene nu og i fremtiden reagerer på samme måde på udefra kommende stød, finder ofte, at den danske økonomi tilhører 'kernen' af lande i eurosamarbejdet. F.eks. finder nogle analyser, at Danmarks handels- og industristruktur stemmer forholdsvis godt overens med handels- og industristrukturen i de såkaldte eurokernelande. Endvidere finder mange analyser, der identificerer symmetriske og asymmetriske efterspørgsels- og udbudsstød, at den danske økonomi reagerer stort set ligesom de såkaldte kernelande.

IMF konkluderer i sin analyse af Danmark og den danske økonomi fra juni 2000, at Danmark er velegnet til at deltage i euroen, og at Danmarks og euroområdet konjunktursituation i stigende omfang er ved at blive mere ens. OECD vurderer i deres lande-rapport om Danmark (ligeledes fra juni 2000), at Danmark kan få fordele af at være med i euroen, og at den danske økonomi bløde landing i 1999 kan hjælpe med til at sikre en konjunkturcykel på linie med euroområdet. Dette ligger på linie med analysen i Økonomiministeriets og Finansministeriets rapport, »Danmark og euroen« om, at Danmark er godt rustet til at deltage i euroen, også i forhold til de andre eksisterende eurolande.

Spm. nr. S 2868

Til økonomiministeren (31/5 2000) af:
Frank Dahlgaard (UP):

»Kan ministeren bekræfte de økonomiske vismænds beregninger, som viser, at forsørgerbyrden over for ældre medborgere vil vokse langt stærkere i de store eurolande Tyskland, Frankrig, Italien og Spanien, end den tilsvarende ældrebyrde vil vokse i Danmark, Sverige og Storbritannien?«